Τεῦχος 22ο • Ἀπρίλιος-Ἰούνιος 2019

τοῦ Τσάρου τῶν Βουλγάρων, ποὺ ὑποσχέθηκε στοὺς νέους ὑπηκόους του ἀσφάλεια γιὰ τὴν ζωή, τὴν τιμὴ καὶ τὴν περιουσία τους. Στὴν Ξάνθη, τὴν Κομοτηνή, τὸ Σουφλί, τὸ Δεδέαγατς, τὶς Φέρες, τὸ Ὀρτάκιοϊ, τὴν Μαρώνεια καὶ τὴν γύρω περιοχὴ ὄχι μόνον ὑπῆρξε δήμευση ἐκκλησιῶν καὶ σχολείων, ἀλλὰ κι ἰδιωτικῶν περιουσιῶν, ἐπίσης, οἱ ξυλοδαρμοί, οἱ ἀπαιτήσεις καταβολῆς λύτρων κι οἱ ἐπιθέσεις στὴν τιμὴ γυναικῶν καὶ κοριτσιῶν εἶναι συνήθη φαινόμενα. [...]».

Ὁ τερματισμὸς τῆς βουλγαρικῆς κυριαρχίας συνεπήχθη λόγῳ τῆς συμμετοχῆς τῆς χώρας στὸν Α΄ Παγκόσμιο πόλεμο (1914-1918), στὸ πλευρὸ τῶν Κεντρικῶν Αὐτοκρατοριῶν, καὶ τῆς τελικῆς της ἥττας. Σύμφωνα μὲ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 48 τῆς Συνθήκης τοῦ Neuilly, ποὺ ὑπογράφηκε τὴν 27η Νοεμβρίου 1919, τὰ ἐδάφη τῆς δ. Θράκης ἀποσπῶντο ἀπ' τὴν Βουλγαρία καὶ παρεδίδοντο, προσωρινῶς, στὶς Συμμαχικὲς Δυνάμεις τῆς Entente, ἐν ἀναμονῇ τῆς ὁριστικῆς ἐπιδίκασης. Ὅμως, γιὰ λόγους σκοπιμότητος, τὸ Ἀνώτατο Συμβούλιο τοῦ Συνεδρίου τῆς Εἰρήνης ἀποφάσισε, στὰ μέσα Σεπτεμβρίου τοῦ 1919, τὴν ἄμεση ἐκκένωση ἀπ' τὰ βουλγαρικὰ στρατεύματα τῶν ἐπιδίκων περιοχῶν καὶ τὴν κατάληψή τους ἀπὸ συμμαχικὲς δυνάμεις. Ἤδη, ἀπ' τὶς 8 Ὀκτωβρίου 1919 (ν.ἡ.), ὁ ἐπικεφαλῆς τῶν Συμμαχικῶν Δυνάμεων στὴν Βουλγαρία ἀπαίτησε απ' τὴν κυβέρνηση νὰ ἐκκενώσει τὴν δ. Θράκη καὶ στὶς 10 τοῦ ἴδιου μῆνα ὁ Γάλλος στρατηγὸς Σαρπὺ ἐγκαταστάθηκε στὴν Κομοτηνή, ἐγκαινιάζοντας τὸ ἑπτάμηνο καθεστὼς τῆς Διασυμμαχικῆς Κατοχῆς (στὴν πραγματικότητα γαλλικοῦ προτεκτοράτου).

Ἡ τελικὴ ἀπόφαση γιὰ τὴν παραχώρηση τῆς δ. Θράκης στὴν Ἑλλάδα ἐλήφθη στὴν Διάσκεψη τοῦ Σὰν Ρέμο, ποὺ στὴν πραγματικότητα ἦταν προέκταση τῶν συζητήσεων τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου τῆς Εἰρήνης τῶν Παρισίων, δηλαδὴ τῶν ἀκροσφαλῶν διαπραγματεύσεων τῶν ἡγετῶν τῶν νικητῶν Συμμάχων τῆς Entente. Οἱ ἐργασίες ἔλαβαν χώρα τὸν Ἀπρίλιο τοῦ 1920. Γενικῶς, οἱ Σύμμαχοι, κατόπιν πολλαπλῶν συναντήσεων κι ἀντιθετικῶν προσεγγίσεων, ποὺ χρονολογοῦντο ἤδη ἀπ' τὸν Νοέμβριο τοῦ 1918, ἐπεχείρησαν νὰ διευθετήσουν τὰ ζητήματα τῆς ἀνατολικῆς Μεσογείου μὲ κυμαινόμενο βαθμὸ ἐπιτυχίας, στὴν προσπάθεια νὰ συμβιβάσουν τὰ συγκρουόμενα συμφέροντά τους. Ἡ Βρετανία κι ἡ Γαλλία συμφώνησαν ν' ἀποδώσουν τὴν δ. Θράκη στὴν Ἑλλάδα, ἀπορρίπτοντας, συνάμα, τὴν ἰδέα τοῦ διεθνοῦς ἐλέγχου κι ἀκόμη ἐπιβεβαίωσαν τοὺς ὅρους τῆς εἰρήνης μὲ τὴν, ἐπίσης ἡττημένη, Ὀθωμανικὴ αὐτοκρατορία, οἱ ὁποῖοι ὅροι ἐνσωματώθηκαν ἀργότερα στὴν θνησιγενῆ Συνθήκη τῶν Σεβρῶν, τοῦ Αὐγούστου τοῦ 1920. Ἀφοῦ τακτοποίησαν τοὺς σχεδιασμούς τους γιὰ τὶς ἀναθέσεις ἐντολῶν, μετὰ τὶς 26 Ἀπριλίου, οἱ δύο κυρίαρχοι τῆς Διάσκεψης μποροῦσαν πλέον νὰ προχωρήσουν στὸν καταρτισμὸ τοῦ σχεδίου τῶν τελικῶν ὅρων τῆς εἰρήνης μὲ τὴν Ὀθωμανικὴ αὐτοκρατορία.

Οἱ ἑλληνικὲς ἀρχὲς στὴν δ. Θράκη ξεκίνησαν ν' ἀσκοῦν τὴν ἐξουσία τους ἔπειτα ἀπ' τὴν στρατιωτικὴ κατάληψη τῶν «κύκλων» τῆς Κομοτηνῆς καὶ τοῦ Καραγάτς (Ἀδριανουπόλεως). Οἱ δύο δυτικοθρακικὲς πόλεις, ἡ Κομοτηνὴ (τότε Γκιουμουλτζίνα) κι ἡ Ἀλεξανδρούπολη (τότε Ντεντέαγατς) κατελήφθησαν σχεδὸν ταυτοχρόνως, στὶς 14 Μαΐου 1920. Ἡ στρατιωτικὴ προώθηση ἀποδίδεται μὲ λιτότητα κι ἀκρίβεια ἀπ' τὴν *Στρατιωτικὴ Ἱστορία* τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Στρατοῦ καὶ λόγω αὐτῶν τῶν ἰδιοτήτων παραθέτουμε αὐτολεξεὶ τὸ σχετικὸ ἀπόσπασμα: «[...] Συμφώνως πρὸς τὴν διαταγὴν ἡ Μεραρχία (Σερρῶν) ἐτέθη ἐν πορείᾳ τὴν 03:00 τῆς 14ης (Μαΐου), τὴν δὲ 08:00 ἡ κεφαλὴ αὐτῆς ἔφθασεν ἔξωθι τῆς πόλεως Γκιουμουλτζίνας. Ἡ Ἡμιλαρχία ἥτις προηγεῖτο, παρακάμψασα τὴν πόλιν ἀπὸ Βορρᾶ πρὸς Νότον, προχώρησε μέχρι

τῶν βορείων ὑψωμάτων τῆς πόλεως, τὰ δὲ τάγματα τῆς ἐμπροσθοφυλακῆς, τὸ μὲν ἓν διελθὸν βορείως τῆς Γκιουμουλτζίνας ἐγκατεστάθη ἐν προφυλακαῖς, τὸ δὲ ἕτερον κατέλαβε καὶ ἀπέκλεισεν ἁπάσας τὰς βορείας καὶ ἀνατολικὰς ἐξόδους τῆς πόλεως.

Τὸ κύριον σῶμα ἐσταμάτησεν ἔξωθεν τῆς πόλεως, ἵνα κατόπιν συνεννοήσεως μετὰ τοῦ Στρατηγοῦ Σαρπὺ ἐνεργηθεῖ ἡ παράδοσις καὶ ἡ κατάληψις ταύτης. Τὴν αὐτὴν περίπου ὥραν κατέφθασεν ὁ Στρατηγὸς Σαρπὺ μετὰ τοῦ ὑπασπιστοῦ του ἐπ' αὐτοκινήτου, ὅστις μετὰ τοῦ Διοικητοῦ τῆς Μεραρχίας ἐρρύθμισε τὰ τῆς παραδόσεως καὶ τῆς εἰσόδου τῶν Ἑλληνικῶν στρατευμάτων εἰς τὴν πόλιν. Τὴν 09:00 ὁλόκληρος ἡ κυρία φάλαγξ εἰσήρχετο εἰς τὴν πόλιν κατὰ τὴν ἐν πορείᾳ σειρὰν τῶν μονάδων καὶ διὰ τῆς κεντρικῆς ὁδοῦ τῆς πόλεως ἐν μέσῳ ἐνθουσιωδεστάτης ὑποδοχῆς τῶν κατοίκων, παρήλασε πρὸ τοῦ Στρατηγοῦ Σαρπύ. Τὸ Στρατηγεῖον τῆς Μεραρχίας ἐγκατεστάθη ἐντὸς τῆς πόλεως, αἱ Γαλλικαὶ φρουραὶ ἀντεκατεστάθησαν δι' Ἑλληνικῶν τοιούτων καὶ ἐστρατωνίσθησαν εἰς τοὺς ἐν τῇ πόλει ὑπάρχοντας στρατῶνας καὶ κτίρια τὰ τμήματα τοῦ ἐναπομείναντος Τάγματος τοῦ 2ου Συντάγματος τῆς Μοίρας πυροβολικοῦ καὶ τῶν λοιπῶν μονάδων τῆς Μεραρχίας. [...]».

Μετὰ τὴν στρατιωτικὴ κατάληψη ἀκολούθησε ἡ ἐγκατάσταση κι ἀνάληψη ὑπηρεσίας ἀπ' τὶς ἑλληνικὲς πολιτικὲς καὶ διοικητικὲς ἀρχές· συγκεκριμένα, ταυτοχρόνως σχεδὸν τῆς ἀποχωρήσεως τῶν Γάλλων, ὁ Πολιτικὸς Διοικητής, Χαρίσιος Βαμβακᾶς, ἔσπευσε νὰ ἐκδώσει προκήρυξη, ἀπευθυνόμενη στὰ σύνοικα στοιχεῖα, τὸ χριστιανικὸ καὶ τὸ μουσουλμανικό. Αὐτὸ πού, κυρίως, προτάσσεται ἐμφατικὰ ἐκ μέρους τοῦ συντάκτη, εἶναι τὸ συμφιλιωτικὸ ἔργο τῶν στρατιωτικῶν ἀρχῶν ἔναντι ὅλων τῶν κατοίκων, ἀδιακρίτως φυλῆς ἢ θρησκεύματος. Περαιτέρω, μετ' ἐπιτάσεως δίδεται προτεραιότητα στὸν σεβασμὸ τοῦ θρησκευτικοῦ αἰσθήματος τῶν Μουσουλμάνων, ἐνῶ δὲν διαλάθει τῆς προσοχῆς ὁ ὑπαινιγμὸς ἐναντίον τῶν Βουλγάρων ἀναφορικῶς μὲ τὴν μετατροπὴ τεμενῶν σ' ἐκκλησίες, κατὰ τὸ χρονικὸ διάστημα μετὰ τὴν λήξη τῶν Βαλκανικῶν πολέμων (1913) καὶ μέχρι τὸ τέλος τοῦ Α΄ Παγκοσμίου (1918).

Στὸ σημεῖο τοῦτο παραθέτουμε, ἐν εἴδει κατακλεῖδος, ἕνα ἐνδεικτικὸ ἀπόσπασμα τῆς προκήρυξης: «Πρὸς τοὺς Ὀθωμανοὺς κατοίκους τῆς Δυτικῆς Θράκης – Συμφώνως πρὸς τὰς ἀποφάσεις τῆς Συνδιασκέψεως ὁ ἑλληνικὸς στρατὸς εἰσέρχεται εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ στρατοῦ τῆς εὐγενοῦς Γαλλίας.

Ὁ ἑλληνικὸς στρατὸς δὲν ἔρχεται ὡς ἐχθρὸς οὐδενὸς ἀλλ' ὡς φίλος καὶ προστάτης πάντων τῶν κατοίκων, ἀνεξαρτήτως καταγωγῆς φυλῆς καὶ θρησκεύματος. Ἐξασφαλίζων τὴν ζωὴν τὴν τιμὴν καὶ προστασίαν πάντων τῶν πολιτῶν θὰ ὑποβοθήσῃ ἀκεραίαν τὴν ἐφαρμογὴν πλήρους προγράμματος ἰσονομίας-δικαιοσύνης καὶ ἐπιδόσεως εἰς ἔργα προόδου καὶ εἰρήνης διαφυλάττων ἀπροσβλήτους τὰς συνηθείας, τὰ ἤθη καὶ ἔθιμα ἑκάστου στοιχείου. Ὁ ἑλληνικὸς στρατὸς δὲν εἶνε ξένος εἰς τοὺς κατοίκους τῆς Θράκης, οἵτινες κατὰ τὸ παρελθὸν εἶχον τὴν εὐκαιρίαν νὰ τὸν γνωρίσουν ἐκ τοῦ πλησίον καὶ ἐκτιμήσουν τὴν φιλοδικαίαν καὶ ἐκπολιτιστικὴν ἀποστολήν του. Ὅ,τι ἄλλοι ἥρπασαν αὐτὸς τὰ ἀπέδωκε. Τεμένη μετατραπέντα βίᾳ εἰς ἐκκλησίας ἀπέδωκεν ἀμέσως εἰς τὴν θρησκείαν τοῦ Μωάμεθ.

Ἡ ἐπανόρθωσις τῶν ἀδικιῶν, ἡ προστασία τῶν ἀδυνάτων, ἡ ἐξασφάλισις τῆς πλήρους τάξεως καὶ ἀσφαλείας, εἶνε τὰ φωτεινὰ ἴχνη τὰ ὁποῖα ἀφῆκεν ὄπισθέν του ὁ ἑλληνικὸς στρατὸς κατὰ τὴν διάβασίν του ἐντεῦθεν εἰς τὸ παρελθόν. [...]».

Τεῦχος 22ο • Ἀπρίλιος-Ἰούνιος 2019

Μνημόσυνον τοῦ Θρακικοῦ Ἑλληνισμοῦ

Χρήστος Μορφακίδης
Ἐπίκουρος Καθηγητὴς
Δημοκριτείου Πανεπιστημίου Θράκης

Βλάστησε τὰ γονικά μου
καρβουνασβεστάδων ρίζα.
Γιώργη λένε τ' ὄνομά μου,
τὸ φτωχό χωριό μου Βίζα

Γ. Βιζυηνός

Μνήμη τοῦ λαοῦ μου σὲ λένε Θράκη.

Ἀπρίλιος, Πάσχα τοῦ 1914. Ὁ Ἑλληνισμὸς τῆς Θράκης βαδίζει στὴν σταυρική του πορεία. Τὸ δρολάπι τοῦ μεθοδευμένου διωγμοῦ ξεχύνεται στοὺς δρόμους τῆς θρακικῆς γῆς. Ἡ ἱστορικὴ ἐπιστήμη μὲ τὴν γραφίδα τοῦ κορυφαίου μελετητὴ τοῦ δράματος τοῦ Θρακικοῦ Ἑλληνισμοῦ, τοῦ Κωνσταντίνου Βακαλόπουλου, ἔχει ἀποφανθεῖ τεκμηριωμένα μέσα ἀπὸ τὴν ἀδιάψευστη μαρτυρία ποὺ παρέχει ἡ μελέτη τῶν πηγῶν: Γενοκτονία. Πρώτη ἐφαρμογὴ ἑνὸς σκοτεινοῦ σχεδίου ποὺ σύντομα θὰ ἁπλώσει τὶς μελανές του φτεροῦγες καὶ στοὺς Ρωμηοὺς τῆς Μικρᾶς Ἀσίας καὶ τοῦ Πόντου.

Ἐὰν ἐμεῖς σιωπήσουμε, καὶ οἱ λίθοι κεκράξονται. Γιὰ ὅσους δὲν καταδέχονται οἱ λέξεις νὰ χάνουν τὴν ψυχή τους στὴ λαλιὰ τὴν ἑλληνική, τούτη ἡ λέξη δηλώνει τὴν ὀργανωμένη, τὴν συστηματικὰ σχεδιασμένη φυσικὴ ἐξόντωσι καὶ τὸν ξεριζωμό: Γενοκτονία. Οἱ προγραμματισμένοι, ἀπερίγραπτοι διωγμοὶ τῶν Θρακιωτῶν ἀπὸ τὶς ἐστίες αἰώνων εἶναι ὁ πρῶτος κρίκος στὴν ἁλυσίδα τῆς γενοκτονικῆς πολιτικῆς τῶν Νεοτούρκων, ποὺ κάνει καὶ τὶς πιὸ σκοτεινὲς ὧρες τῆς Ὀθωμανικῆς ἐπιβολῆς νὰ μοιάζουν λιγότερο ὀδυνηρὲς στὴν σύγκρισί τους πρὸς τὰ ἀποτρόπαια γεγονότα ποὺ ἀκολούθησαν τὸ «Μαῦρο Πάσχα» τῆς χρονιᾶς ἐκείνης γιὰ τὸν Θρακικὸ Ἑλληνισμό. Στὴ Μεγάλη Παρασκευὴ τοῦ Γένους μας θὰ ἀκολουθήσει πολὺ σύντομα τὴν Θράκη, ὁ Μικρασιατικὸς καὶ ὁ Ποντιακὸς Ἑλληνισμός.

Μνήμη τοῦ λαοῦ μου σὲ λένε Βιζύη.

Δώδεκα καὶ μισὸν αἰῶνες πρωτύτερα, στοὺς καιροὺς τῆς δοξασμένης μας Ρωμανίας, μιὰ γυναίκα ἀντικρίζει στὸ κατώφλι τοῦ νοικοκυριοῦ της τρεῖς μορφὲς ἀσκητικές. Χάνεται μέσα στὸ σπίτι καί, σὰν γυρνᾶ, κρατᾶ ἕνα φλασκὶ γεμάτο νερό, σὰν αὐτὰ ποὺ ἔχουν μαζί τους οἱ ταξιδιῶτες, ἕνα κομμάτι ψωμὶ

καὶ τρία μῆλα. Κεῖνο τὸ χέρι τῆς φιλότιμης Θρακιώτισσας ποὺ τὸ φθινόπωρο τοῦ 649 παραστάθηκε στὸν κάματο τοῦ ἐξόριστου ἁγίου Μαξίμου τοῦ Ὁμολογητοῦ –κείνου ποὺ τὸ κοντύλι του τὸ ἠλέκτριζε ἡ ἀστραπὴ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος– μοιάζει τόσο μὲ τὸ χέρι μιᾶς κατοπινῆς της ἐγγονῆς ποὺ τὴν Δευτέρα τοῦ Πάσχα τοῦ 1914 στὰ ἴδια χώματα σφαλίζει τὰ παραθυρόφυλλα τοῦ σπιτιοῦ γιὰ νὰ μὴν ἀκούσουν τὰ παιδιά της τὴν ἀποτρόπαιη φωνή: «ἢ θὰ φύγετε, ἢ θὰ περάσετε ἀπὸ τὸ σπαθί».

Μνήμη τοῦ λαοῦ μου σὲ λένε Πέτρα καὶ Σαμμάκοβο, Σκόπελο καὶ Σκοπό.

4 Σεπτεμβρίου 1915. Οἱ Σαμμακοβίτες πρωτεργάτες τῆς ἑλληνικῆς ἀντίστασης φυλακίζονται, βασανίζονται καὶ φονεύονται μὲ στυγερὸ τρόπο, ἔντεκα χρόνια μετὰ ἀπ' τὴ θυσία τοῦ Παύλου Μελᾶ στὴ Μακεδονία μας. Ὁ λόγος τοῦ Κωστῆ Παλαμᾶ ἁρμόζει καὶ γιὰ κάθε ἕναν ἀπὸ τοὺς νέους μάρτυρες ποὺ πότισαν μὲ τὸ αἷμα τους τὴν θρακικὴ γῆ.

Σὲ κλαίει ὁ λαὸς
Πάντα χλωρὸ νὰ σειέται τὸ χορτάρι
στὸν τόπο, ποὺ σὲ πλάγιασε τὸ βόλι
ὦ παλληκάρι

Τὸν Μάη τοῦ 1919 Σαμμακοβίτες ποὺ 'χαν γλιτώσει ἀπ' τὸν κατατρεγμὸ καὶ παλιννόστησαν μετὰ τὴν πρώτη –πρὶν τὴν τελικὴ τοῦ 1922– προσφυγιὰ ἀναζήτησαν σὲ φαράγγια καὶ σὲ σπηλιές, καὶ βρῆκαν τὰ λείψανα τῶν μαρτύρων. Ἡ θυσία τῶν παλληκαριῶν ἐνέπνευσε τὴν θρακιώτικη Μούσα:

... ἡ δὲ ἐλεύθερη γενειὰ
καθῆκον της θὰ ἔχῃ
νὰ ἔρχεται μὲ δάκρυα
τὸν τάφο σας νὰ βρέχῃ

Μνήμη τοῦ λαοῦ μου σὲ λένε Σοφίδες κι Ἅη Γιάννη,

Μήδεια καὶ Ἅη Γιώργη.

Προπάππου Κωνσταντῖνε, ποὺ καὶ σήμερα ἀνταμώσαμε στὴν Θεία Λειτουργία, ἂς ἀναπαύεται ἡ ψυχή σου ἐκεῖ στὴν θριαμβεύουσα τῶν οὐρανῶν τὴν Ἐκκλησία. Μαζί σου ἂς ἀναπαύονται καὶ τὰ δυὸ μικρὰ κορίτσια πού, ὀρφανά, κι ἔχοντας ζήσει τὸν πόνο ν' ἀντικρίσουν μπρὸς στὸ σπιτικό σας τὴν λεβεντιά σου νὰ κεῖται φονεμένη, σὰν νά 'νιωσαν πὼς ἡ θυσία σου, καθὼς καὶ κάθε ἄλλη θυσία, δὲν εἶναι μάταιη. Κι ὅταν ἀκόμα ὁ λόγος της δὲν εἶναι φανερός, κάπου πέρα ἀπ' τ' ἄστρα εἶναι γραμμένος.

Μνήμη τοῦ λαοῦ μου σὲ λένε Μάλγαρα καὶ Κεσσάνη, Αἶνο καὶ Καλλίπολη, Ντηβιτζίκιο καὶ Μαχητή, Καρλίκιο, Γάνο καὶ Χώρα

Τὸ μένος κι ἡ παραφορὰ φανερώθηκαν δριμεῖα ἐπάνω σου. Βλέπεις, οἱ Ρωμποὶ τοῦ τόπου σου διακρίνονται ἀπὸ παλιὰ γιὰ τὴν ἀγάπη τους στὰ νάματα τοῦ Γένους καὶ γιὰ τὸ φρόνημά τους τὸ ἀδούλωτο. Σὰν ἔφθασε ἡ ἑλληνικὴ διοίκηση ἔπειτα ἀπὸ πεντέμισι αἰῶνες, στὰ 1920, ἀπάντησε στὶς χαμηλὲς πλαγιὲς τῆς θρακιώτικης πεδιάδας ἕνα ἄλλο Σούλι, θρακιώτικο. Γιὰ τοῦτο ὀνόμασε τὸ χωριὸ «Εὔανδρον». Σήμερα, τὰ παιδιά σου μοχθοῦν δοξάζοντας τὸν Ὕψιστο, στὸν κάμπο τῆς Ροδόπης: Κομοτηνή, Ἵμερος, Πάμφορο, Ξυλαγανή, Μέση, Αἴγειρος, Ροδίτης, Προσκυνητές.

Μνήμη τοῦ λαοῦ μου σὲ λένε Χαριούπολη καὶ Ραιδεστό, Σαράντα Ἐκκλησιές καὶ Τυρολόη, Σκεπαστό, Ἀδριανούπολι καὶ Σηλυβρία.

Γῆ τῆς Θράκης ἁγιοτόκος. Ἔστειλες μιὰ φορὰ στὴν Πόλι τὸν Ἀναστάση, παραπαίδι σ' ἕνα καπνοπωλεῖο, νὰ παραγγέλνει μιὰ βραδιὰ σὲ γράμμα σφαλιστὸ ἕνα ζευγάρι παπούτσια μὲ παραλήπτη τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν εἰς τὸν οὐρανόν. Ἡ ψυχὴ τοῦ μικροῦ Θρακιωτόπουλου εἶχε μείνει παιδικὴ κι ὅταν, χρόνους ἀργότερα, μετὰ τὴν Χίο καὶ τὴν Ἀλεξάνδρεια καὶ πρὶν ἀπὸ τὴν Αἴγινα μετάγγιζε στὴν παλιὰ Ἑλλάδα,

Τεῦχος 22ο • Ἀπρίλιος-Ἰούνιος 2019

στοὺς τόπους τοῦ παπά-Νικόλα τοῦ Πλανᾶ, τὰ νάματα τῆς Ρωμαίικης πίστης κι ἔβγαζε μπρὸς στὰ ἔκπληκτα μάτια ἑνὸς πέντα νέου τὰ δεσποτικά του ὑποδήματα γιὰ νὰ τοῦ τὰ χαρίσει. Ὁ Ἅγιος Νεκτάριος πρόλαβε νὰ πληροφορηθῇ ἀπὸ τὴν παλιὰ Ἑλλάδα τὸν Γολγοθᾶ τοῦ Θρακιώτη Ἑλληνισμού, εἶδε καὶ τὶς ἐλπίδες του τὸ 1920, προτοῦ ἀναχωρήσει τὸν Νοέμβριο τῆς ἴδιας χρονιᾶς γιὰ τὴν οὐράνια πατρίδα καὶ γίνει φωστήρας ποὺ καταυγάζει κι' ἕναν αἰῶνα ἔπειτα καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τὶς ψυχὲς τῶν χριστιανῶν γιὰ νὰ κατατοπίζονται στὸν δρόμο πρὸς τὴν σωτηρία.

Τὸ χρέος διδαχθήκαμε πὼς ἔχουμε τῆς συγγνώμης σ' ἐχθροὺς καὶ φίλους. Τοῦτο δὲν σημαίνει πὼς μᾶς συγχωρεῖται κι' ἐμᾶς νὰ γίνουμε συνεργοὶ στὸν πρωτοφανὴ σκοτασμὸ τῶν νοημάτων ποὺ πασχίζουν νὰ ἐπιβάλουν –μάταια, εὐτυχῶς– οἱ καιροί. Πῶς νὰ συνηγορήσουμε στὸν ἀρνητὴ τῆς μνήμης σας ποὺ ἐπικαλεῖται τὸν «λόγο» μὲ τὸ λάμδα μικρὸ καὶ μιὰ κούφια ἐπιστημοσύνη μουρμουρίζοντας σπασμένες λέξεις ἀπὸ ξένες γλῶσσες; Ὁ Κύριός μας ποὺ σὲ κάθε Λειτουργία βαδίζει στὸν Σταυρὸ καὶ τὴν Ἀνάστασι ἂς ἐλεήσει κι' ἐκεῖνον κι' ἐμᾶς. Κάθε ποὺ βραδιάζει στὴν θρακιώτικη γῆ κι' ἀπανταχοῦ τῆς Οἰκουμένης, στὴ μικρή μας δέησι πρὶν τὴν ἀνάπαυσι, οἱ Χριστιανοὶ ἐπαναλαμβάνουμε πρὸς τὸν Σωτῆρα Χριστό: «τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας κάθαρον».

Ταπεινὸ καὶ μικρὸ εἶναι τὸ δικό μας ἔργο. Μὰ καὶ μυστήριο: ὁ Ἅγιος Θεὸς ἄφησε στὸν καθένα μας τὸ αὐτεξούσιο γιὰ νὰ κάνουμε ἐμεῖς τὸ πρῶτο βῆμα πρὸς Ἐκεῖνον, προτοῦ Ἐκεῖνος κάνει ἄπειρα, γιὰ νὰ ζήσουμε –κατὰ τὸν Ἀπόστολο τῶν Ἐθνῶν– τὴν ζωή μας ὡς δική Του ζωή.

Γράφει ὁ Μητροπολίτης Καλλιουπόλεως Κωνσταντῖνος ἀπὸ τὴν Πάνορμο τὴν 1ην Ἰουλίου τοῦ 1915: «... τί σημαίνει ἡ κατ' ὀλίγους διασκόρπισις τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ εἰς τουρκικὰ χωρία ἄνευ ἐκκλησίας, ἄνευ Ἱερέως, ἄνευ ὁμοεθνῶν καὶ ἄνευ ἐλπίδος ἐκ τῆς θρησκείας; Τί σημαίνει ἡ διασκόρπισις (....) τῶν προσφύγων χριστιανῶν τῆς ἐπαρχίας μου εἰς ἄλλα χωρία; Τί σημαίνει ἡ ἀέναος κίνησις ἀπὸ τόπου εἰς τόπον τῶν ταλαιπώρων προσφύγων; Βεβαίως οὐδὲν ἄλλον εἰμὴ ἐξάντλησιν, θάνατον ἐκ πείνης καὶ δίψης καὶ πρὸς ἀποφυγὴν τούτων ἐξισλάμισιν καὶ ἐγκατάλειψιν τῶν πατρώων ἐθνικῶν παραδόσεων καὶ τῆς πατρώας πίστεως τοῦ Χριστοῦ. Καταπονεῖται (....) ὁ λαὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ ἐκλεκτὸς καὶ ἅγιος. Περιστάσεις καὶ θλίψεις (...) καὶ πειρασμοὶ πανταχόθεν κυκλοῦσιν αὐτόν ... Ἐν τοιαύτῃ φοβερᾷ καταστάσει εὑρισκόμενος ὁ λαὸς τοῦ Θεοῦ (...) τείνει χείρας ἱκέτιδας πρὸς Κύριον (...) τὸν Θεὸν πάσης ἐλπίδος καὶ παρακλήσεως καὶ κραυγάζει ὀδυνηρῶς ὡς ἄλλος Δαυΐδ: «Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους˙ ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην. Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα (...)».

Ὁ Ἑλληνισμὸς τῆς Θράκης ὑπέμεινε ἐπάλληλες διώξεις ποὺ διήρκεσαν ἐπὶ μία σχεδὸν δεκαετία. Μὲ ἀφετηρία τὸ ἔτος 1913, προσέλαβε ἀσύλληπτες διαστάσεις ἀπὸ τὸ Πάσχα τοῦ 1914, τὸ ὁποῖο ἔχει πιὰ καταγραφεῖ στὴν συλλογική μας μνήμη ὡς «τὸ μαῦρο Πάσχα» τοῦ Θρακικοῦ Ἑλληνισμοῦ. Μεγάλο μέρος ἀπὸ κείνους ποὺ ἐπιβίωσαν ἀπὸ τὶς θηριωδίες, τὶς κακουχίες καὶ τοὺς ἐκτοπισμοὺς στὰ βάθη τῆς Ἀνατολίας δίχως ἐπιστροφή, ἐξαναγκάστηκαν νὰ ἐγκαταλείψουν τὶς ἑστίες τους γιὰ νὰ σωθοῦν. Ἦταν γι' αὐτοὺς «ἡ πρώτη προσφυγιά». Οἱ ἐλπίδες ποὺ γέννησε ἡ ἐπιστροφή τους χάρι στὶς στρατιωτικὲς καὶ διπλωματικὲς νίκες τῆς Ἑλλάδος, δὲν ὁλοκληρώθηκαν, ὅταν οἱ βουλὲς τῶν δυνατῶν τῆς γῆς παραχώρησαν τὴν Ἀνατολικὴ Θράκη στοὺς ἡττημένους τοῦ Μεγάλου Πολέμου μὲ

τὴν ἀμφιλεγόμενης ἐμπνεύσεως ἀνακωχὴ τὸν Ὀκτώβριο τοῦ 1922.

Μνήμη τοῦ λαοῦ μου σὲ λένε Πόλη κι Ἀνατολικὴ Ρουμελία, Σινώπη καὶ Τραπεζούντα, Σμύρνη καὶ Καισάρεια, Ἀλεξάνδρεια καὶ Κύπρο, σὲ λένε Πενταδάκτυλο, σὲ λένε Ψηλορείτη, Σιάτιστα καὶ Σουρωτή, Μήλεσι καὶ Μάκρη.

Μέσα στοὺς καιροὺς καὶ τοὺς χρόνους τὰ ὀνόματα τῶν τόπων –σὰν κρίκοι ἀτσαλένιοι ποὺ τοὺς σφυρηλάτησε τὸ φρόνημα ταπεινῶν καὶ συνάμα γενναίων ἀνθρώπων– κρατοῦν σφιχτὰ τὸν ἕναν αἰῶνα πλάι στὸν ἄλλον, σφαλίζοντας τὴν συνοχὴ τοῦ Γένους. Ἕνας ἀπὸ τοὺς κρίκους σφυρηλατήθηκε ἀπὸ σᾶς, πρόγονοι τῆς Θρακικῆς γῆς. Δὲν φάνηκε, στὴ δική σας ὥρα, ὁ Ἐφιάλτης. Μὰ τοῦτο δὲν ἔχει σημασία. Ὁ ποιητής, ἄλλωστε, κάτι ἄλλο ἐννοοῦσε. Καὶ τὸ ἐννοοῦσε λιγότερο γιὰ τὶς μάχες ποὺ χάνονται ἢ κερδίζονται μὲ ὅπλα ὑλικά, καὶ περισσότερο γιὰ κεῖνες ποὺ δὲν τὶς πιάνει ἡ ματιὰ τῆς ἱστορίας. Στὶς μάχες αὐτές, ὅταν ὁ μαχητὴς εἶναι ἄξιος νὰ παρομοιασθῇ μὲ ὅσους ἔπεσαν στὶς Θερμοπύλες, ὑπάρχει σχεδὸν πάντοτε Ἐφιάλτης.

Στὰ χρόνια ποὺ ἦρθαν ὕστερα ἀπ' τὸν κατατρεγμό σας, κι ἔπειτα ἀπ' τὴ δεύτερη κι' ὁριστικὴ γιὰ σᾶς σὲ τούτη τὴ γῆ προσφυγιά, ξαναζήσαμε ὡς ἔθνος τὴ δόξα, τὴν ἀνυποληψία, τὴν ἀναγνώρισι καὶ ξανὰ ἰσορροπήσαμε. Τὸ βαπόρι:

χρόνους μᾶς ταξιδεύει
δὲν βουλιάξαμε,
χίλιους καπεταναίους
τοὺς ἀλλάξαμε

Γιατὶ ἔχουμε στὸ κατάρτι μας βιγλάτορα παντοτινὸ τὸν Κύριο τοῦ χρόνου καὶ τῆς ἱστορίας. Αὐτὸν ποὺ συγκαταβαίνει σὲ κάθε Θεία Λειτουργία καὶ μᾶς προσφέρει τὸ πανάχραντο Σῶμα καὶ τὸ Τίμιον Αἷμα Του.

Πολλοὶ αἰσθανόμαστε σὰν ἄρρητα κινήματα τῆς ψυχῆς πώς –παρὰ τὶς ἀλλοιώσεις κριτηρίων καὶ νοημάτων– ὑπάρχει μιὰ κοινότητα ἀπὸ αἰσθήματα ποὺ μένουν ἴδια κι ἀπαράλλαχτα, ὅμοια μὲ κεῖνα πού 'νιωθαν κι' οἱ ταπεινοὶ βοσκοὶ στὴν *Ἐξοχικὴ Λαμπρὴ* τῆς Σκιάθου τοῦ κυρ-Ἀλέξανδρου τοῦ Παπαδιαμάντη. Κινήματα, σὰν ἐκεῖνο τὸ ρῖγος ποὺ μᾶς φέρνει τὸ ἄκουσμα τῆς φωνῆς τοῦ ποιητοῦ:

Κάθε φορὰ ποὺ ἔρχεται
Παρασκευὴ Μεγάλη
κάποιος πάει νὰ θυσιαστῇ
γιὰ νὰ σωθοῦν οἱ ἄλλοι

Ἡ σημερινὴ στενωπὸς ξεκίνησε ὡς ἀποδόμησι τοῦ πολιτισμοῦ μας μὲ τὴν σκόπιμη στόχευσι τῆς ὀρθόδοξης πίστης κι' ἐξαπλώθηκε σὰν κύμα σὲ κάθε ἄλλη ἀξία. Ἡ κατασυκοφάντησι τῆς ἱστορίας μας, ἡ ἀποκαθήλωσι τῶν συμβόλων, ἡ δημογραφικὴ ἀλλοίωσι τοῦ λαοῦ μας μὲ τὸ νομοθετημένο ἔγκλημα ἀφενὸς καὶ ἀφετέρου μὲ τὴν εἰσδοχὴ ἑκατοντάδων χιλιάδων νεοϊθαγενῶν, εἶναι μερικὲς μόνον ἐκφάνσεις αὐτῆς τῆς ἀποδόμησης. Ἀπόπειρα γιὰ μία Ἅλωσί μας σιωπηρή.

Ὅσο ἡ παιδεία θὰ ἐλέγχεται ἀπὸ τὰ κέντρα τῆς παγκοσμιοποίησης· ὅσο ἀξίες καὶ θεσμοὶ θὰ εἰσάγονται γιὰ νὰ ἐπιβληθοῦν καὶ νὰ διαμορφώσουν διὰ τῆς παιδείας τοὺς νέους –παρὰ τὴ φωνὴ τοῦ πατρο-Κοσμᾶ πὼς «τ' ἄθεα γράμματα ὑφαίνουν τὸ σάβανο τοῦ Γένους»– τόσο ἐμεῖς οἱ περιλειπόμενοι βεβαιωνόμαστε πὼς ἡ ἔξωθεν ἐπιβαλλόμενη ταυτότητα τελικῶς δὲν θὰ εὐωδοθῇ· ἀργὰ ἢ γρήγορα θὰ ἀποβληθῇ ὡς ἐπίπλαστη.

Ὑπάρχουν, εὐτυχῶς, σήμερα γρηγοροῦσες συνειδήσεις καὶ ἀθόρυβα κύματα μεταστροφῆς. Ἡ ψυχὴ τοῦ Ἕλληνα δὲν ἄλλαξε. Ἡ ἔσχατη ἀνυποληψία μας, ξανάγινε ἡ μεγάλη μας εὐκαιρία. Γιὰ νὰ μιμηθοῦμε τὸν δευτερότοκο υἱὸ ποὺ «ἐλθὼν εἰς ἑαυτόν» ἀποτίναξε τὸν πνευματικὸ λήθαργο. Νὰ εἰσέλθουμε κάτω ἀπ' τὸ εὐλογημένο πετραχείλι, ξαναφτιάχνοντας τὴ ζωή μας Ζωή Του· νοηματίζοντάς την τὰ πρωϊνὰ τῆς Κυριακῆς, στὶς ἐνορίες μας τὴν ὥρα ποὺ ἡ αἰωνιότητα τρυπώνει μέσα στὴν στιγμή, στὴν κοινὴ προσευχὴ τῶν ἀδελφῶν. Ἐκεῖ ὅπου σεῖς, προπάτορές μας στὴν γῆ τῆς Θράκης μᾶς ἀπαντᾶτε πρὶν τὴν ὥρα τῆς τελικῆς κρίσεως ὅλων μας:

«Τούτων γὰρ τὰ πνεύματα ὡς νέφος ἡμῖν ὧδε περίκεινται καὶ τῶν ὀστέων αὐτῶν οἱ τύμβοι τὰ ὅρια τῆς πατρίδος γῆς φυλάττουσι, τὰ δὲ αὐτῶν τίμια αἵματα, τῆς ἐλευθερίας ἡμῶν τὸ δένδρον ἀρδεύουσιν».

Μὰ θά 'ρθει ἡ ὥρα
ποὺ κι' ὁ στερνὸς τῶν ἀνθρώπων
τὸν πρῶτο λόγο θὰ πεῖ.

Ἂς εἶναι ἡ μνήμη σας αἰώνια πατέρες, μητέρες κι ἀδελφοί μας τῆς πονεμένης κι ἔνδοξης Ρωμηοσύνης ποὺ ποτίσατε μὲ τὸ αἷμα, τὸ δάκρυ καὶ τὸν ἱδρῶτα σας τὴν ἀγαπημένη γῆ τῆς Θράκης. Ἂς εἶναι γραμμένα ἀπὸ τὸν Κύριο τὰ ὀνόματά σας στὸ Βιβλίο τῆς Ζωῆς.

Κι ἂς μὴ λησμονήσουμε τὸν λόγο τοῦ ἐθνικοῦ μας Ποιητὴ ἀπὸ τὴν Κύπρο μας:

Ἡ Ρωμηοσύνη ἓν' φυλὴ
συνόκαιρη τοῦ κόσμου.
Κανένας δὲν ἐβρέθηκε
γιὰ νὰ τὴν ἐξαλείψει.
Κανένας, γιατὶ σκέπη την
ἀπ' τὰ ὕψη ὁ Θεός μου.
Ἡ Ρωμηοσύνη ἓν' νὰ χαθῇ,
ὄντας ὁ κόσμος λείψῃ!

Ἐκκλησιαστικὲς εἰδήσεις

Ἐπιμέλεια: Ἀρχιμανδρίτης τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου Βαρθολομαῖος Ἰατρίδης, Ἱεροκήρυκας Ἱ. Μ. Μαρωνείας & Κομοτηνῆς

Πνευματικὴ κίνηση Ἀπρίλιος-Ἰούνιος 2019

ΚΥΡΙΑΚΗ Δ΄ ΝΗΣΤΕΙΩΝ

Τὴν Δ΄ Κυριακὴ τῶν Νηστειῶν, 7 Ἀπριλίου 2019, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς κ. Παντελεήμων ἱερούργησε στὸν Ἐνοριακὸ Ἱερὸ Ναὸ Ἁγίου Γεωργίου Προσκυνητῶν.

Ἀκολούθως μετέβη στὸ Ὀχυρὸ τῆς Νυμφαίας, ὅπου ἀνέπεμψε ἐπιμνημόσυνον δέησιν ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν πεσόντων ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς 79ης ἐπετείου τῆς Μάχης τῶν Ὀχυρῶν, μετὰ δὲ ταύτην οἱ προσκεκλημένοι ξεναγήθηκαν στοὺς χώρους τοῦ Ὀχυροῦ ποὺ λειτουργεῖ ὡς Στρατιωτικὸ Μουσεῖο.

Τὸ ἀπόγευμα ἐτελέσθη ἡ ἀκολουθία τοῦ Κατανυκτικοῦ ἑσπερινοῦ στὸν Ἱερὸ Ναὸ τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας Κομοτηνῆς, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Λαγκαδᾶ, Λητῆς καὶ Ρεντίνης κ. Ἰωάννου, κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ὁποίου ὡμίλησε ὁ προσκεκλημένος Ἱεράρχης μὲ θέμα: «Ὁ Ὅσιος Ἰωάννης ὁ Σιναΐτης, συγγραφεὺς τῆς Κλίμακος».

Ο ΠΑΡΑΛΑΜΒΑΝΩΝ ΚΑΙ Ο ΑΠΕΡΧΟΜΕΝΟΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ Α.Μ.Θ. ΣΤΟΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗ ΜΑΡΩΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ

Την Παρασκευή, 5 Ἀπριλίου 2019, ὁ Σεβασμιώτατος ἐδέξατο στὰ Γραφεῖα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως τὸν παραλαμβάνοντα καὶ τὸν ἀπερχόμενον Περιφερειακὸ Διευθυντὴ τῆς Πρωτοβαθμίου καὶ Δευτεροβαθμίου Περιφερειακῆς Ἐκπαιδεύσε-

ως Α.Μ.Θ. κ.κ. Παναγιώτη Κεραμάρη καὶ Κωνσταντίνο Μπαντίκο.

Ὁ ἀπερχόμενος Περιφερειακὸς Διευθυντὴς εὐχαρίστησε τὸν Σεβασμιώτατο γιὰ τὴ συνεργασία καὶ τὴν παροχὴ κάθε εἴδους βοηθείας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως στὸ Ἐκπαιδευτικὸ ἔργο καὶ στὴ συνέχεια ὁ νέος Περιφερειακὸς Διευθυντὴς εὐχαρίστησε τὸν Ποιμενάρχη μας γιὰ τὴ δοχὴ καὶ ἐξέφρασε τὴ διάθεση συνεργασίας μὲ τὴν τοπικὴ Ἐκκλησία μὲ στόχο τὴν ἐναρμόνιση τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ ἔργου μὲ τὶς ἀνάγκες τῆς σύγχρονης κοινωνίας.

4ο ΓΕΝΙΚΟ ΙΕΡΑΤΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ

Διοργανώθη καὶ ἐφέτος διὰ τετάρτην συνεχῆ χρονιὰν μὲ πρωτοβουλίαν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς κ. Παντελεήμονος Γενικὸν Ἱερατικὸν Συνέδριον.

Τὸ πρωῒ τῆς Πέμπτης τοῦ Μεγάλου Κανόνος, 11 Ἀπριλίου 2019, ἐτελέσθη Προηγιασμένη Θεία Λειτουργία στὸν Ἱερὸ Ναὸ τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας Κομοτηνῆς προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμιωτάτου. Τὴν διακονίαν τοῦ λόγου ἀνέλαβε ὁ Ἐλλογιμώτατος Καθηγητὴς καὶ Πρόεδρος τοῦ Τμήματος Θεολογίας τοῦ Α.Π.Θ. κ. Παναγιώτης Σκαλτσὴς καὶ ἐν συνεχείᾳ ἐτελέσθη μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν κληρικῶν τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας.

Μετὰ ταῦτα, ἐκηρύχθη ὑπὸ τοῦ Ποιμενάρχου μας ἡ ἔναρξις τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου, εἰς τὸ ὁποῖον ὡμίλησεν ὁ Ἐλλογιμώτατος Καθηγητὴς κ. Παναγιώτης Σκαλτσὴς μὲ θέμα: «Τὰ Λειτουργικὰ – Τελετουργικὰ τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδος».

Ο ΚΑΤΑΝΥΚΤΙΚΟΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΤΗΣ Ε΄ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ

Τὴν Ε΄ Κυριακὴ τῶν Νηστειῶν ἐτελέσθη ἡ ἀκολουθία τοῦ Κατανυκτικοῦ ἑσπερινοῦ στὸν Ἱερὸ Ναὸ τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας Κομοτηνῆς χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου, κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ὁποίου ὡμίλησε ὁ προσκεκλημένος Ἱερομόναχος π. Ἀρτέμιος, ἀδελφὸς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ὁσίου Γρηγορίου τοῦ Ἁγίου Ὄρους, ὁ ὁποῖος ἀνέπτυξε τὸ θέμα: «Ἡ Ὁσία Μαρία ἡ Αἰγυπτία, πρότυπο μετανοίας καὶ ταπεινώσεως».

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΘΥΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΘΡΑΚΙΚΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ

Τὴν Κυριακὴ Ε΄ τῶν Νηστειῶν, 14 Ἀπριλίου 2019, ἐτελέσθη τρισαρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία στὸν Ἱερὸ Ἐνοριακὸ Ναὸ Ἁγίας Βαρβάρας Κομοτηνῆς τῆς ὁποίας προεξῆρχεν ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Γρεβενῶν κ. Δαυῒδ, συνιερουργούντων τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Σταγῶν καὶ Μετεώρων κ. Θεοκλήτου, καὶ τοῦ Ποιμενάρχου ἡμῶν κ. Παντελεήμονος.

Τὸν Θεῖον λόγον ἐκήρυξε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σταγῶν καὶ Μετεώρων κ. Θεόκλητος, ὁ ὁποῖος ὡμίλησε ἐπὶ τῆς ἀναγνωσθείσης Εὐαγγελικῆς περικοπῆς καὶ περὶ τοῦ προσώπου τῆς Ὁσίας Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας καὶ ἐν συ-

νεχείᾳ ἀνεπέμφθη ἐπιμνημόσυνος δέησις ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν θυμάτων τῶν διωγμῶν τοῦ Θρακικοῦ Ἑλληνισμοῦ ὑπὸ τῶν Βουλγάρων καὶ τῶν Νεοτούρκων κατὰ τὸν 20ον αἰῶνα.

Τὸν πανηγυρικὸν τῆς ἡμέρας ἐκφώνησε ἐντὸς τοῦ Ναοῦ ὁ Ἐλλογιμώτατος κ. Χρῆστος Μορφακίδης, Ἐπίκουρος Καθηγητὴς τοῦ Τμήματος Κοινωνικῆς Διοικήσεως καὶ Πολιτικῆς Ἐπιστήμης τοῦ Δημοκριτείου Πανεπιστημίου Θράκης. Μετὰ ταῦτα, ἐτελέσθη μνημόσυνον ἔμπροσθεν τοῦ μνημείου καὶ κατατέθηκε στεφάνι ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου.

Η ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΩΡΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΣΑΒΒΑΤΟΥ

Τὴν Μεγάλην Παρασκευὴν τὸ πρωΐ, 26 Ἀπριλίου 2019, ὁ Σεβασμιώτατος ἐχοροστάτησε κατὰ τὴν ἀκολουθίαν τῶν Μεγάλων Ὡρῶν καὶ τοῦ ἑσπερινοῦ τοῦ Μεγάλου Σαββάτου εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν Ἁγίας Βαρβάρας Κομοτηνῆς.

Τὸ ἀπόγευμα τῆς ἰδίας ἡμέρας ἐχοροστάτησε κατὰ τὴν ἀκολουθίαν τοῦ ὄρθρου τοῦ Μεγάλου Σαββάτου στὸν Ἱερὸν Καθεδρικὸν Ναὸν Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Κομοτηνῆς καὶ προέστη τῆς λιτανεύσεως τοῦ Ἐπιταφίου.

Νωρὶς τὸ ἀπόγευμα ὁ Σεβασμιώτατος προεξῆρχε τῆς λιτανεύσεως τοῦ Ἐπιταφίου εἰς τὸ Δημοτικὸν Κοιμητήριον Κομοτηνῆς, ὡς καὶ τῶν Δικαστικῶν Φυλακῶν Κομοτηνῆς.

ΜΕΓΑΛΟ ΣΑΒΒΑΤΟ ΣΤΗΝ ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΜΑΡΩΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ

Τὸ πρωΐ τοῦ Μεγάλου Σαββάτου, 27 Ἀπριλίου 2019, ὁ Σεβασμιώτατος προέστη τῆς Θείας Λειτουργίας στὸν Ἱερὸ Ναὸ Ἁγίου Τρύφωνος Κομοτηνῆς.

Τὸ ἀπόγευμα ἐτέλεσε τὴν ἀκολουθίαν τῆς Ἀναστάσεως στὸ παρεκκλήσιον τοῦ Γενικοῦ Νοσοκομείου Κομοτηνῆς, στὸν Ἱερὸ Ναὸ Ἁγίου Ἐλευθερίου τῆς Δικαστικῆς Φυλακῆς Κομοτηνῆς, στὸν Κοιμητηριακὸ Ναὸ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς Κομοτηνῆς, καὶ κατέληξε στὸν Ἱερὸ Καθεδρικὸ Ναὸ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Κομοτηνῆς, ὅπου προέστη τῆς Ἀναστασίμου Θείας Λειτουργίας.

Η ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

Τὴν Κυριακὴν τοῦ Πάσχα, 28 Ἀπριλίου 2019, ἐτελέσθη ὁ ἑσπερινὸς τῆς Ἀγάπης στὸν Ἱερὸ Ναὸ τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας Κομοτηνῆς, Χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς κ. Παντελεήμονος. Ἐσχηματίσθη πομπή, προηγηθείσης τῆς φιλαρμονικῆς τοῦ Δήμου Κομοτηνῆς καὶ ἡ ὁποία διὰ τῶν κεντρικῶν ὁδῶν τῆς πόλε-

Παρρησία

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΜΑΡΩΝΕΙΑΣ & ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ • ΕΤΟΣ ΣΤ΄ • ΤΕΥΧΟΣ 22ο • ΑΠΡΙΛΙΟΣ-ΙΟΥΝΙΟΣ 2019

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΜΑΡΩΝΕΙΑΣ & ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ • ΕΤΟΣ ΣΤ΄ • ΤΕΥΧΟΣ 22ο • ΑΠΡΙΛΙΟΣ-ΙΟΥΝΙΟΣ 2019

Περιοδικὸν

Παρρησία

Τριμηνιαία Ἔκδοσις
Οἰκοδομῆς καὶ Ἐνημερώσεως

Ἀπρίλιος-Ἰούνιος
ΕΤΟΣ ΣΤ΄ – ΤΕΥΧΟΣ 22ο

ΕΚΔΟΤΗΣ
Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης
Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς
κ.κ. Παντελεήμων

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
Ἱερὰ Μητρόπολις
Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς
Τηλ. 25310 22642
Fax: 25310 23439

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
Ἀρχιμ. Βαρθολομαῖος Ἰατρίδης
Πρωτ. Σταῦρος Κολιούσης
Γεώργιος Χρ. Τσιγάρας

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΥΛΗΣ
Γεώργιος Χρ. Τσιγάρας

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ
Σπυρίδων Κιοσσὲς

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ
Γιάννης Μενεσίδης

ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ
ΔΕΚΤΑΙ ΠΡΟΑΙΡΕΤΙΚΑΙ ΕΙΣΦΟΡΑΙ
ΑΡΘΡΑ-ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ
Περιοδικὸν Παρρησία
Ἱερὰ Μητρόπολις
Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς
Τ.Θ. 306, Τ.Κ. 69100 Κομοτηνὴ

ΕΚΤΥΠΩΣΗ
Τυπογραφεῖον «Ἐπικοινωνία Α.Ε.»
Ἐναντι Πανεπιστημιουπόλεως
691 00 Κομοτηνὴ
Τηλ. 25310 31332
E-mail: epikoinonia.ae@gmail.com

Περιεχόμενα

01.
ΠΑΣΧΑ 2019
τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μαρωνείας
καὶ Κομοτηνῆς κ.κ. Παντελεήμονος

03.
Ἡ Πεντηκοστὴ
Ἀρχιμανδρίτης
Οἰκουμένιος Μαρκόπουλος

06.
Ἡ ἐνσωμάτωση τῆς Κομοτηνῆς στὴν Ἑλλάδα
Ἡ μεγάλη στιγμὴ τῆς θρακικῆς Μητρόπολης
Ἰωάννης Μ. Μπακιρτζῆς
Ἐπίκουρος Καθηγητὴς
Δημοκριτείου Πανεπιστημίου Θράκης

10.
Μνημόσυνον τοῦ Θρακικοῦ Ἑλληνισμοῦ
Χρήστος Μορφακίδης
Ἐπίκουρος Καθηγητὴς
Δημοκριτείου Πανεπιστημίου Θράκης

15.
«Ἐκκλησιαστικὲς εἰδήσεις»
Ἐπιμέλεια: Ἀρχιμανδρίτης
τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου Βαρθολομαῖος Ἰατρίδης,
Ἱεροκήρυκας Ἱ. Μ. Μαρωνείας & Κομοτηνῆς

ΠΑΣΧΑ 2019

Ἡ ὁδὸς τῆς Ὀρθοδόξου εὐσεβείας δὲν τελευτᾷ τὴν Μεγάλη Παρασκευή, σὲ κάποιο μυστικισμὸ τοῦ πάθους, ἀλλὰ κορυφώνεται μὲ τὸ φῶς τῆς Ἁγίας Ἀναστάσεως. Τὸ Μέγα Πάσχα εἶναι τὸ μέγα θαῦμα, ποὺ πληρώνει τὴν δικαιοσύνη τοῦ Θεοῦ, ὑπερβαίνοντας κάθε ἀνθρώπινη δικαιοσύνη. Χωρὶς τὴν κατάργηση τοῦ θανάτου ἐν τῷ σώματι τοῦ Χριστοῦ, χωρὶς δηλαδὴ τὴν Ἀνάστασή Του, θὰ ἦταν «μάταιη» ἡ πίστη μας. Ἡ Ἀνάσταση εἶναι ἡ γέφυρα ποὺ ἔνωσε τοὺς ἀνθρώπους μὲ τὸν Θεό. Τὸ ἀναστημένο Σῶμα τοῦ Κυρίου ἔγινε ἡ μοναδικὴ κλίμακα, γιὰ νὰ μποροῦν νὰ ἀνεβαίνουν οἱ ἄνθρωποι ἀπὸ τὴ γῆ στὸν οὐρανό!

«Ὁ Ἀθάνατος πρὸς τοὺς θνητοὺς κατῆλθε, ἵνα καὶ ποιήσας αὐτοὺς ἀθανάτους, ἀνέβη πάλιν πρὸς τὸν Πατέρα...», λέγει ὁ Ἅγιος Ἐφραὶμ ὁ Σῦρος. Ὁ Χριστὸς εἶναι ὁ Νικητής! Ἡ σωτηρία στὸν ἄνθρωπο δίνεται πλέον ὡς Χάρη, λύτρο, δωρεὰ καὶ προσφέρεται χωρὶς καμμία διάκριση σὲ διαφορὲς ἢ ἰδιαιτερότητες ὅλων τῶν πλασμάτων Τοῦ Θεοῦ.

Δὲν ὑπάρχει πιὰ μοναξιὰ στὴν ἀνθρώπινη εἰκόνα. Δὲν ὑπάρχει σκοτάδι γύρω ἀπὸ τὴν ἀνθρώπινη ὕπαρξη. Ὁ Θεάνθρωπος μετὰ τὴν Ἀνάστασή Του θὰ εἶναι μαζί μας ὅλες τὶς ἡμέρες τῆς ζωῆς μας, μέχρι τὴ συντέλεια τοῦ κόσμου (Ματθ. 28,20), θὰ συντροφεύει τὴν ἀγάπη Του, τὸν ἄνθρωπο καὶ θὰ φωτίζει ὅλη τὴν ἔκταση τῆς ψυχῆς του.

Τεῦχος 22ο • Ἀπρίλιος-Ἰούνιος 2019

«Τὰ παλιὰ πέρασαν, ὅλα ἔγιναν καινούργια. Κι ὅλα αὐτὰ προέρχονται ἀπὸ τὸν Θεὸ ποὺ μᾶς συμφιλίωσε μαζί Του διὰ τοῦ Χριστοῦ» (Β΄ Κορ. 5,17-18). Ἡ φωνὴ τοῦ Ἰσχυροῦ ἀκούσθηκε μέσα ἀπὸ τὸν Πανάγιο Τάφο, ὅπως μέσα ἀπὸ τὸν πηλὸ μίλησε ὁ ἄνθρωπος, ὅταν πρόσταξε ὁ Δημιουργός Του νὰ μιλήσει.

Ἀδελφοί μου ἐν Χριστῷ Ἀναστάντι,

Ἡ Ἀνάσταση τοῦ Κυρίου εἶναι ὁ θρίαμβος τοῦ φωτὸς πάνω στὸ σκότος, εἶναι ἡ ἀστραπὴ τῆς ζωῆς στὴν νύκτα τοῦ θανάτου καὶ ἡ καθαίρεση τοῦ Ἅδη, καὶ ἀπαρχὴ «μιᾶς ἄλλης βιωτῆς αἰωνίας καὶ ἀκατάλυτης».

Εὔχομαι νὰ γεμίσουν οἱ ψυχές μας μὲ τὸ ἀληθινὸ φῶς, τὴν ἀκατάλυτη ἀγάπη καὶ τὴν ἀνεξάντλητη χαρά, ποὺ εἶναι τὰ μεγάλα δῶρα τῆς Ἀναστάσεως.

Μὲ διάπυρες εὐχὲς πρὸς τὸν ἀναστάντα Κύριον

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ
† Ο ΜΑΡΩΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ
ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ

Ἱερὰ Μητρόπολις Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς

Ἡ Πεντηκοστὴ

Ἀρχιμανδρίτης
Οἰκουμένιος Μαρκόπουλος

«Ὁ δὲ παράκλητος, τὸ πνεῦμα τὸ Ἅγιον, ὃ πέμψει ὁ Πατὴρ ἐν τῷ ὀνόματί μου, Ἐκεῖνος ὑμᾶς διδάξει πάντα καὶ ὑπομνήσει ὑμᾶς πάντα, ἃ εἶπον ὑμῖν»

Τὴν ἐκπλήρωση αὐτῆς τῆς ἐπαγγελίας ἑορτάζουμε καὶ πανηγυρίζουμε πενήντα ἡμέρες μετὰ τὸ Πάσχα. Τὸ Πανάγιο Πνεῦμα, ὁ Παράκλητος, ἡ παραμυθία, ὁ Παρηγορητής, τὸ ἀντίδοτο τῆς λύπης ἀπὸ τὴν σωματικὴ ἀπουσία τοῦ Κυρίου, ἐκπορεύεται σήμερα ἀπὸ τὸν Πατέρα γιὰ χάρη τοῦ σαρκωμένου Υἱοῦ καὶ Λόγου τοῦ Θεοῦ, γιὰ νὰ ἀναλάβει τὴν συνέχιση τοῦ ἔργου τῆς Θείας οἰκονομίας γιὰ τὴν σωτηρία τοῦ ἀνθρωπίνου γένους.

Τὸ γεγονὸς τῆς καθόδου τοῦ Ἁγίου Πνεύματος περιγράφεται λεπτομερῶς ἀπὸ τὸν Εὐαγγελιστὴ Λουκᾶ, τὸν ἰατρό, στὸ βιβλίο τῶν Πράξεων τῆς Καινῆς Διαθήκης. Διηγεῖται, λοιπόν, ὁ Λουκᾶς ὅτι ἐνῶ οἱ Ἀπόστολοι μαζὶ μὲ τοὺς ἄλλους μαθητὲς τοῦ Κυρίου, 120 στὸν ἀριθμό, ἦταν συγκεντρωμένοι σὲ κάποιο ὑπερῶο, ἐμφορούμενοι ἀπὸ τὴν κοινὴ πίστη στὸ πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ καὶ ἑνωμένοι μὲ τὴν μεταξύ τους ἀγάπη, καί, ἐνῶ προσεύχονταν, ἐντελῶς ξαφνικὰ μία δυνατὴ βοὴ ἀκούστηκε, προερχόμενη ἀπὸ τὸν οὐρανό, ὅμοια μὲ αὐτὴ ποὺ δημιουργεῖ ἕνας ἰσχυρός, δυνατός, βίαιος ἄνεμος καὶ γέμισε ὅλην τὴν κατοικία στὴν ὁποία κάθονταν οἱ Ἀπόστολοι. Ἡ ἐκκωφαντικὴ βοὴ προανήγγειλε τὴν κάθοδο τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ποὺ ἐμφανίστηκε μὲ μορφὴ πυρὸς καὶ διένειμε τὴν Χάριν Του καὶ τὶς δωρεές Του μὲ τὴν μορφὴ πυρίνων γλωσσῶν στὶς σεπτὲς κορυφὲς τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων καὶ τῶν ἄλλων μαθητῶν. Μεστοὶ ἀπὸ Ἅγιο Πνεῦμα ἄρχισαν ἅπαντες, νὰ μιλοῦν ξένες γλῶσσες ποὺ δὲν εἶχαν διδαχθεῖ. Ὁ καθένας τους μιλοῦσε διαφορετικὴ γλῶσσα ἀνάλογα μὲ τὸ χάρισμα ποὺ τοῦ δόθηκε. Ἐκεῖνες τὶς ἡμέρες, ἄνδρες εὐλαβεῖς Ἰουδαῖοι τῆς διασπορᾶς, ἀπὸ ὅλον τὸν κόσμο, κατέκλυζαν τὰ Ἱεροσόλυμα γιὰ νὰ ἑορτάσουν τὴν Ἰουδαϊκὴ Πεντηκοστὴ καὶ μαζὶ μὲ τοὺς γηγενεῖς Ἰουδαίους, ἄκουσαν τὸν παράδοξο καὶ ἀπόκοσμο ἦχο ὁ ὁποῖος τοὺς συγκέντρωσε ἔξω ἀπὸ τὴν οἰκία, ὅπου ἦταν οἱ Ἀπόστολοι. Μετὰ τὸ γεγονὸς κατέβηκαν ἀπὸ τὸ ὑπερῶο, γιὰ νὰ μεταβοῦν στὸν Ναὸ τοῦ Σολομῶντος ὅλοι μαζί, ὥστε νὰ ἀναπέμψουν εὐχαριστήρια δοξολογία. Τὸ πλῆθος τοὺς ἀκολουθοῦσε ἐκστατικό, θαύμαζε καὶ ἀπο-

ροῦσε, ἀκούγοντας νὰ ὁμιλοῦν οἱ Ἀπόστολοι καὶ οἱ ἄλλοι μαθητές, τὴ γλῶσσα τῆς χώρας ἀπ' ὅπου ὁ καθένας τους προερχόταν καὶ νὰ δοξολογοῦν διηγούμενοι τὰ μεγαλεῖα τοῦ Ὑψίστου Θεοῦ γιὰ τὴ σωτηρία τῶν ἀνθρώπων. Σύγχυση ἐπικράτησε στὶς σκέψεις τῶν Ἰουδαίων ἀπὸ τοὺς ὁποίους, πολλοὶ κατανόησαν ὅτι τὰ ὅσα συμβαίνουν εἶναι σημεῖα Θεϊκῆς παρουσίας ἢ ἐπεμβάσεως, ἐνῶ οἱ γραμματεῖς, οἱ φαρισαῖοι καὶ οἱ ὀπαδοί τους ἐξέφρασαν τὴν ἀσέβειά τους ἰσχυριζόμενοι, ὅτι τὰ γεγονότα εἶναι ἀποτέλεσμα δυνατῆς μέθης, θέλοντας νὰ ὑποβιβάσουν τὸ γεγονός.

Ὁ ἀπόστολος Πέτρος ἀναλαμβάνει νὰ ἐξηγήσει, τί ἀκριβῶς συμβαίνει καὶ μὲ βροντερὴ φωνὴ καὶ παρρησία ἀπευθύνεται στὸ πλῆθος τῶν Ἰουδαίων. Τὸ κήρυγμά του πραγματικὰ εἶναι Ἁγιοπνευματικό, ἡ σκέψη καὶ τὸ στόμα του πνευματοκίνητα, τὰ ἐπιχειρήματά του ἀδιάσειστα. Καρπὸς τοῦ φλογεροῦ κηρύγματός του εἶναι οἱ τρεῖς χιλιάδες Ἰουδαῖοι ποὺ μετανόησαν, δήλωσαν πίστη στὸν Χριστὸ καὶ βαπτίστηκαν στὸ ὄνομά Του. Αὐτά, λοιπόν, τὰ θαυμαστὰ καὶ ἐξαίσια γεγονότα ἔλαβαν χώρα, σύμφωνα μὲ τὸν Εὐαγγελιστὴ Λουκᾶ, κατὰ τὴν κάθοδο τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Κάθε Δεσποτικὴ ἑορτὴ εἶναι πρωτίστως μία εὐκαιρία δοξολογίας, ἀλλὰ καὶ διδασκαλίας. Οἱ δεσποτικὲς ἑορτὲς ἀποτελοῦν τὴν πηγὴ τῶν δογμάτων. Διδασκόμαστε, λοιπόν, τὴν ὀρθὴ πίστη (ὀρθοδοξία) γιὰ νὰ ὁδηγηθοῦμε μὲ ἀσφάλεια στὴν ὀρθὴ πράξη (ὀρθοπραξία). Τὴν πνευματικὴ αὐτὴ ἐργασία τῆς ἑρμηνείας ἀνέλαβαν οἱ Ἅγιοι Πατέρες καθοδηγούμενοι ἀπὸ τὸ ἴδιο Πνεῦμα. Μᾶς διδάσκουν ὅτι ὁ Χριστὸς κατέβηκε στὴν γῆ, γιὰ νὰ κάνει τὸν κόσμο Ἐκκλησία στὴν πνευματική της διάσταση κηρύττοντας τὸ θέλημα τοῦ Πατέρα Του καὶ ἀφοῦ ὁλοκλήρωσε

τὸ ἔργο Του, ἀνελήφθη. Ἐρχόμενος ὁ Παράκλητος γεννᾶ τὸ Σῶμα τῆς Ἐκκλησίας μὲ τὴν Χάριν Του, ἔχοντας κεφαλὴ τὸν Χριστὸ καὶ μέλη τοῦ σώματός της, ὅλους ὅσοι πιστεύσουν καὶ βαπτιστοῦν. Μόνο μέσα στὴν Ἐκκλησία ὑπάρχει σωτηρία, διότι μέσα της ἐνεργεῖ ἡ Χάρις τοῦ Παναγίου Πνεύματος προσφέροντας μυστικῶς τὴν κάθαρση, τὸν ἁγιασμό, τὴν φώτιση καὶ τὴν κατὰ Χάριν θέωση τῶν μελῶν της μέσω τῆς ἐνεργῆς καὶ συνειδητῆς συμμετοχῆς τους στὴ μυστηριακὴ ζωή της. Αὐτὴν τὴν ἡμέρα, οἱ προφητεῖες ἀπὸ τὰ βάθη τῶν αἰώνων καὶ οἱ ἐπαγγελίες ἐπαληθεύονται δίνοντας τὴν βεβαίωση, γιὰ μία ἀκόμη φορὰ ὅτι ὁ Λόγος καὶ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Χριστός μας, εἶναι ὁ ἀναμενόμενος Μεσσίας, ὁ Σωτήρας καὶ ὁ Λυτρωτὴς τοῦ κόσμου.

Ὁ σημερινὸς τρόπος φανέρωσης τοῦ Ἁγίου Πνεύματος εἶναι πρωτοφανής, ἡ δυνατὴ βοὴ καὶ τὸ πῦρ, σημεῖα Θεϊκῆς ἐμφάνισης, ἀποκαλύπτουν τὴν Θεότητά Του. Εἶναι τὸ τρίτο Πρόσωπο τῆς Ἁγίας Τριάδος ὁμοούσιο, ὁμότιμο, ὁμόθρονο καὶ ὁμόδοξο μὲ τὸν Πατέρα καὶ τὸν Υἱό. Ἡ ὑποστατική Του ἰδιότητα εἶναι ἡ ἐκπόρευση ἀπὸ τὸν Πατέρα γιὰ χάρη τοῦ Υἱοῦ. Εἶναι Θεὸς ἐλεύθερος γι' αὐτὸ καὶ ὅπου θέλει δίδει τὴν Χάριν Του (ὅπου θέλει πνεῖ). Κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέρα ὁ πρώην ἀσήμαντος καὶ ἀγράμματος ψαράς, μεστὸς ἀπὸ τὴν Χάριν Του ἀπευθύνει λόγο ζωῆς, λόγο ἀληθείας, λόγο οἰκοδομῆς τοποθετώντας τὸν ἀκρογωνιαίο λίθο, τὸν Χριστὸ δηλαδή, γιὰ νὰ οἰκοδομηθεῖ τὸ σῶμα τῆς Ἐκκλησίας Του, ἀρχῆς γενομένης μὲ τοὺς τρεῖς χιλιάδες Ἰουδαίους. Στὸ ἔργο τῆς Θείας οἰκονομίας ὁ Κύριος γνωστοποιεῖ τὸ θέλημα τοῦ Πατέρα Του, τὸ Ἅγιο Πνεῦμα ἀναλαμβάνει τὴν ἑρμηνεία καὶ τὴν κατανόηση τοῦ Θείου Θελήματος ἀπὸ τοὺς πιστούς, στοχεύοντας στὴν ἐμπειρικὴ βίωσή του, ποὺ ἀποτελεῖ τὴν οὐσία τοῦ λυτρωτικοῦ ἔργου τῆς Θείας οἰκονομίας καὶ ὁδηγεῖ στὴν ἀπόκτηση τῶν ἀρετῶν, στὴν ἁγιότητα καὶ στὴν δυνατότητα συμμετοχῆς στὴν Οὐράνια Βασιλεία. Μᾶς καλεῖ τὸ Πανάγιο Πνεῦμα νὰ ἔχουμε σὲ ἐγρήγορση τὰ πνευματικὰ μάτια καὶ αὐτιὰ γιὰ νὰ ἀτενίσουμε τὴν δόξα καὶ τὰ μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ, γιὰ νὰ μᾶς ὁδηγήσει στὴν πίστη. Μᾶς καλεῖ τὸ Πανάγιο Πνεῦμα νὰ ἀποτινάξουμε κάθε εἴδους σωματικῆς ἀκαθαρσίας καὶ ἡδονῆς, γιὰ νὰ ἐνδυθοῦμε τὴν ἐγκράτεια. Μᾶς καλεῖ νὰ ἀπέχουμε ἀπὸ τὴν ἀδικία, τὴν καταλαλιά, τὴν ὕβρη, τὴν κακοήθεια, τὴν κακία, τὴν πλεονεξία, τὴν ἀστοργία, τὸν φόνο, καὶ τὸ θράσος γιὰ νὰ φέρει στὶς καρδιές μας τὴν μητέρα καὶ κορωνίδα ὅλων τῶν ἀρετῶν, τὴν ἀγάπη. Μᾶς καλεῖ νὰ ἀποδιώξουμε ἀπὸ τὶς ψυχές μας τὴν ψυχοκτόνο ὑπερηφάνεια, τὴν κενοδοξία, τὴν αὐθάδεια καὶ τὴν ἀλαζονεία γιὰ νὰ τοποθετήσει μέσα στὶς ψυχές μας, τὴν μακαρία καὶ ὑψοποιὸ ταπείνωση. Μᾶς καλεῖ τὸ Πανάγιο Πνεῦμα νὰ ἀπορρίψουμε τὴν ζηλοφθονία, τὴν ἔριδα, τὸν δόλο, τὸν φθόνο καὶ τὸν θυμὸ γιὰ νὰ φέρει στὴ ζωή μας, τὴν εἰρήνη. Μᾶς καλεῖ ὁ Παράκλητος νὰ ἀποβάλλουμε τὴν ἀπελπισία, τὸ ἄγχος, τὴν λύπη, τὴν θλίψη, τὴν στεναχώρια, τὸν πόνο καὶ τὴν ἀπογοήτευση, γιὰ νὰ ἐπαναφέρει τὴν χαρὰ καὶ τὴν ἐλπίδα στὴ ζωή μας. Μᾶς καλεῖ στὴν αὐτοκριτική, στὴν αὐτομεμψία καὶ στὴν αὐτοκατάκριση γιὰ νὰ μᾶς ὁδηγήσει στὴν μετάνοια καὶ στὴν ἄφεση τῶν ἁμαρτιῶν μὲ στόχο τὴν ἀποκατάσταση τῆς σχέσεώς μας μὲ τὸν Θεό. Ἡ ἑορτὴ αὐτὴ εἶναι μία πρόσκληση καὶ πρόκληση τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς, τῆς ἐν Πνεύματι ζωῆς, γιὰ νὰ καταπολεμήσουμε τὶς ἐπιπτώσεις τοῦ προπατορικοῦ ἁμαρτήματος, ποὺ προκάλεσε ὁ ἀντικείμενος, ὥστε νὰ ἐπανέλθουμε στὸ ἀρχαῖο κάλλος, στὴν προπτωτικὴ κατάσταση τοῦ παραδείσιου ἀνθρώπου. Μᾶς πληροφορεῖ, τέλος, τὸ Πανάγιο Πνεῦμα, πὼς ἂν βιώσουμε σύμφωνα μὲ τὸν παραπάνω τρόπο, στὴν συντέλεια τῶν αἰώνων, ποὺ θὰ ὁδηγήσει τὴν Ἐκκλησία στὸν Θρόνο τοῦ Δικαίου Κριτοῦ, θὰ ἀκούσουμε τό: «Δεῦτε οἱ εὐλογημένοι τοῦ Πατρός μου, κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην βασιλείαν».

Τεῦχος 22ο • Ἀπρίλιος-Ἰούνιος 2019

Ἡ ἐνσωμάτωση τῆς Κομοτηνῆς στὴν Ἑλλάδα
Ἡ μεγάλη στιγμὴ τῆς θρακικῆς Μητρόπολης

Ἰωάννης Μ. Μπακιρτζῆς
Ἐπίκουρος Καθηγητὴς
Δημοκριτείου Πανεπιστημίου Θράκης

Ἡ ἐνσωμάτωση τῆς δ. Θράκης, συνολικά, στὴν ἑλληνικὴ ἐπικράτεια, τὸ 1920, προσέδωσε ἐξαιρετικὰ οἰκονομικά, στρατηγικὰ καὶ γεωπολιτικὰ πλεονεκτήματα στὴν χώρα. Στὸν οἰκονομικὸ τομέα, ἡ ἔνταξη τόσο τῶν δυναμικῶν ἐμπορικῶν κέντρων (Ξάνθης, Κομοτηνῆς, Ἀλεξανδρουπόλεως, Σουφλίου καὶ Διδυμοτείχου), ὅσο καὶ τῶν εὔφορων πεδιάδων καὶ τῶν ὀρεινῶν τμημάτων τῆς Ροδόπης μὲ μεγάλες παραγωγικὲς δυνατότητες, ἦταν γεγονὸς μ' ἀδιαμφισβήτητες θετικὲς συνέπειες. Ἡ προστεθεῖσα ἀκτογραμμὴ ποὺ ἐπεξέτεινε τὴν ὑπάρχουσα, ἀνατολικότερα ἀπ' τὸ Δέλτα τοῦ Νέστου, καθιστοῦσε ἑλληνική, κατὰ τὰ τρία τέταρτα, τὴν ἠπειρωτικὴ αἰγιακὴ ἀκτή.

Γιὰ νὰ καταλήξουμε ὅμως στὸ παραπάνω συμπέρασμα, εἰδικὰ γιὰ τὴν Κομοτηνὴ καὶ τὴν γεωγραφική της περιφέρεια, πρέπει, κατ' ἀρχάς, ν' ἀναδράμουμε λίγα χρόνια νωρίτερα στὴν πρώτη δεκαετία τοῦ 20οῦ αἰῶνα, προκειμένου νὰ ἐξετάσουμε τὰ ἐν γένει κοινωνικοοικονομικὰ κι ἐκπαιδευτικὰ χαρακτηριστικὰ τῆς πόλεως.

Ἡ Κομοτηνὴ (Γκιουμουλτζίνα) ἦταν ἡ ἕδρα τοῦ ὁμώνυμου καζᾶ (ὑποδιοίκησης) ἀλλὰ καὶ τοῦ, ἐπίσης, ὁμώνυμου σαντζακιοῦ (ἐπαρχίας). Οἱ πηγὲς τῆς ἐποχῆς ἀναβίβαζαν τὸν ἀριθμὸ τῶν κατοίκων τῆς πόλης ἀπὸ 12.000 ἕως 13.560. Ὡς ἐντόπιοι ἀπογράφονταν 10.900 καὶ παρεπίδημοι 1.100. Ἡ γαλλόφωνη Ἐπετηρίδα τῆς Ἀνατολῆς συγκεκριμενοποιεῖ τὰ ποσοστὰ τῶν κοινοτήτων βάσει τῶν ἀριθμῶν τῶν νοικοκυριῶν –2.180 στὸ σύνολο– μὲ 1.505 ἀπ' αὐτὰ τουρκικά, 500 ρωμέικα, 48 ἀρμενικά, 50 ἰσραηλιτικὰ καὶ 77 τσιγγάνικα.

Ἐκτὸς ἀπ' τὴν πυκνοκατοίκηση τῆς πόλης, τὸ ἴδιο φαινόμενο παρατηρεῖται καὶ γιὰ τὸ σύνολο τοῦ καζᾶ ὁ ὁποῖος ὑποδιαιρεῖτο σὲ 7 ναχιγιέδες (μικρὲς ἐπαρχιακὲς μονάδες ἀποτελούμενες ἀπὸ ὁμάδες χωριῶν) μὲ 287 οἰκισμούς, καὶ συνολικὸ πληθυσμὸ 69.218 ψυχές.

Γιὰ τὰ ἐκπαιδευτικὰ πράγματα τῆς πόλεως, σημειώνεται ἡ λειτουργία ὀκτὼ σχολείων μὲ τὴν ἑξῆς κατανομή: ἕνα ἀρμενικό, ἑπτὰ ρωμέικα (ἐκ τῶν ὁποίων ἕνα ἀρρένων, δύο προπαρασκευαστικὰ ἀρρένων γιὰ ἡλικίες 9-12, δύο γιὰ παιδιὰ ἡλικίας 4-8 καὶ δύο θηλέων), ἕνα ἰσραηλιτικὸ καὶ τρία μουσουλμανικά. Ἡ ἰατρικὴ περίθαλψη παρεχόταν ἀπὸ δύο νοσοκομεῖα, ἕνα στρατιωτικὸ κι ἕνα δημοτικό,

ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ ΤΕΛΟΣ PORT PAYÉ ΚΟΜΟΤΗΝΗ Αρ. Αδ. ΕΛΛΑΣ-HELLAS
ΕΛΤΑ Hellenic Post

ΗΜΕΡΙΔΑ ΚΑΤΑΡΤΙΣΗΣ ΣΤΕΛΕΧΩΝ ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΕΩΝ

Πραγματοποιήθηκε τὸ Σάββατο, 22 Ἰουνίου 2019, Ἡμερίδα καταρτίσεως στελεχῶν τῶν Κατασκηνώσεων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

Οἱ ἐργασίες ἔλαβαν χώρα στὶς ἐγκαταστάσεις τοῦ 9ου Δημοτικοῦ Σχολείου Κομοτηνῆς, ὅπου σύμφωνα μὲ τὸ καταρτισθὲν πρόγραμμα, παρουσιάστηκαν οἱ ἑξῆς εἰσηγήσεις: τοῦ π. Γεωργίου Μίλκα, Γενικοῦ ὑπευθύνου Ἐνοριακῆς Κατασκηνώσεως τῆς Ἱ. Μ. Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως, μὲ θέμα: «Ὁ σκοπὸς ἁγιάζει τὰ μέσα» καὶ τοῦ κ. Βασιλείου Κατσαρέ, Δρος Βιολογίας - Ὑπαρχηγοῦ Κατασκηνώσεως τῆς Ἱ. Μ. Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως, μὲ θέμα: «Μία Κατασκήνωση ἀπὸ τὰ παρασκήνια».

Στὴ συνέχεια οἱ συμμετέχοντες χωρίστηκαν σὲ τέσσαρες θεματικὲς ὁμάδες ἐκ τῶν ὁποίων ἡ πρώτη ἀσχολήθηκε μὲ τὴν προετοιμασία ὡς βάση τῆς ἐπιτυχίας, ἡ δεύτερη μὲ τὸ πρόγραμμα: Γεφυρώνοντας τὴ σχέση: Σχολεῖο-Γονεῖς-Ἐκκλησία-Παιδιά, ἡ τρίτη μὲ τίτλο Plan B: Ὅταν τὰ πράγματα δὲν πάνε ὅπως τὰ θέλαμε (διαχείριση κρίσεων), ἐνῶ ἡ τέταρτη μὲ τὸ θέμα: Κατασκήνωση, καλοκαιρινὴ ἀρχὴ γιὰ χειμερινὴ συνέχεια.

Μετὰ τὶς Θεματικὲς Ὁμάδες καὶ τὶς ἐργασίες τους παρουσιάστηκαν τὰ ἀποτελέσματα καὶ συζητήθηκαν θέματα, ὅπως οἱ ὑποδομές, ὁ ἐξοπλισμός, τὸ προσωπικό, τὸ ἀρχηγεῖο, τὰ στελέχη, ἡ νομοθεσία, τὸ πρόγραμμα, ὁ συντονισμός, πῶς τὸ πρόγραμμα τῆς ἐκκλησιαστικῆς κατασκηνώσεως μπορεῖ νὰ βοηθήσει ὥστε νὰ γεφυρωθοῦν οἱ ἐμπειρίες τῶν παιδιῶν ἀπὸ τὸ σχολεῖο, τὶς παρέες τους, τὴν οἰκογένεια καὶ οἱ συνέπειες στὴν πνευματικὴ ζωή, ἡ διαχείριση ἐνδεχόμενων κρίσεων προϊούσης τῆς κατασκηνωτικῆς περιόδου, ἀλλὰ καὶ ἡ κατασκήνωση ὡς εὐκαιρία ἐνάρξεως πνευματικῆς ζωῆς μὲ ἐκκλησιαστικὴ συνείδηση καὶ ἡ συμμετοχὴ στὴν ἐρχομένη ἱεραποστολικὴ χρονιά.

Ἀκολούθησε γεῦμα στὶς ἐγκαταστάσεις τῶν ΚΑΑΥ Προσκυνητῶν Ροδόπης, μετὰ τὸ ὁποῖο ξεκίνησαν οἱ ἐργασίες τοῦ δευτέρου μέρους τῆς Ἡμερίδος στὶς νέες ἐγκαταστάσεις τῶν Κατασκηνώσεων τῆς Μητροπόλεως στὸ Κρυονέρι Προσκυνητῶν Ροδόπης, ὅπου οἱ συμμετέχοντες παρηκολούθησαν τὶς ἑπόμενες δύο εἰσηγήσεις: τοῦ κ. Ἀθανασίου Κεσάτη, ἐκπροσώπου τοῦ ΕΚΑΒ Ἀλεξανδρουπόλεως μὲ θέμα: «Πρῶτες Βοήθειες στὴν Κατασκήνωση» καὶ τοῦ κ. Νικολάου Στεργίου, Διευθυντοῦ τῆς Ἑταιρείας Πυροσβεστικῶν Εἰδῶν FIREX μὲ θέμα: «Ἐκπαίδευση χρήσης φορητῶν μέσων Πυρόσβεσης».

Κατακλείοντας τὶς ἐργασίες τῆς Ἡμερίδος ὁ Μητροπολίτης μας ἐξέφρασε τὴν εὐαρέσκεια καὶ τὶς εὐχαριστίες του τόσο στοὺς εἰσηγητές, ὅσο καὶ στὸν ὑπεύθυνο Νεότητος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πρωτοπρεσβύτερο Ἰωάννη Μακίδη καὶ τοὺς συνεργάτες του γιὰ τὴν προετοιμασία τῆς διοργανώσεως.

Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν: Βεροίας, Ναούσης καὶ Καμπανίας κ. Παντελεήμονος, Ξάνθης καὶ Περιθεωρίου κ. Παντελεήμονος, Ἐλασσῶνος κ. Χαρίτωνος, καὶ τοῦ ἐπιχωρίου Μητροπολίτου Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς κ. Παντελεήμονος.

Τὴν Τρίτη, 14 Μαΐου 2019, ἐτελέσθη ἡ πανηγυρικὴ Θεία Λειτουργία στὸν Ἱερὸ Καθεδρικὸ Ναὸ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Κομοτηνῆς, προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Βεροίας, Ναούσης καὶ Καμπανίας κ. Παντελεήμονος, καὶ συλλειτουργούντων τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν: Ξάνθης καὶ Περιθεωρίου κ. Παντελεήμονος, Σερρῶν καὶ Νιγρίτης κ. Θεολόγου, Ἐλασσῶνος κ. Χαρίτωνος καὶ τοῦ ποιμενάρχου ἡμῶν.

Τὸν πανηγυρικὸ τῆς ἡμέρας ἐξεφώνησεν ὁ Ἐντιμώτατος Δήμαρχος Κομοτηνῆς κ. Γεώργιος Πετρίδης καὶ ἐτελέσθη ἐπιμνημόσυνος δέησις εἰς τὸ Ἡρῶον τῆς πόλεως καὶ μετὰ ταύτην παρέλασις.

ΛΗΞΙΣ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΩΝ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ

Τὸ Σάββατο, 25 Μαΐου 2019, ἐπραγματοποιήθη ἡ ἐπίσημος λῆξις τῶν Κατηχητικῶν Μαθημάτων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς.

Ἡ φετεινὴ συνάντησις τῶν νέων ἐγένετο στις ἐγκαταστάσεις τῶν νέων Κατασκηνώσεων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως στὴν παραθαλασσίαν περιοχὴν τοῦ Κρυονερίου Ροδόπης, ὅπου ἐτελέσθη Ἀρτοκλασία, μετὰ τὴν ὁποίαν ὁ Μητροπολίτης μας ἐκάλεσε τὰ παιδιὰ νὰ ἀπαγγείλουν τὴν Κυριακὴν προσευχὴν καὶ κατόπιν νὰ ψάλουν τὸν Ἐθνικὸν ὕμνον.

ΜΝΗΜΗ ΑΛΩΣΕΩΣ

Τὴν Τετάρτη, 29 Μαΐου 2019, παρουσιάστηκε στὸ Ἐκκλησιαστικὸ Μουσεῖο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς ἡ δραματοποιημένη παράσταση τῆς Μαρίας Λαμπαδαρίδου-Πόθου «Πῆραν τὴν Πόλιν, πῆραν την».

Τὴν ἐκδήλωση κατέκλεισε ὁ Μητροπολίτης μας, ὁ ὁποῖος ἀναφέρθηκε στὴ σπουδαιότητα τῆς μνήμης, στὴν αἰώνια ἀκτινοβολία τῆς Βασιλίδος τῶν πόλεων, στὸν Πατριάρχη τοῦ Γένους ποὺ κρατᾶ ἄσβεστη τὴ λυχνία τῆς Παμμακαρίστου, καὶ συνεχάρη τοὺς συντελεστὲς τῆς ἐκδηλώσεως.

ΕΣΠΕΡΙΝΗ ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΥΠΟΨΗΦΙΟΥΣ ΤΩΝ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΩΝ ΚΑΙ ΕΝΔΟΣΧΟΛΙΚΩΝ ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ

Τὸ ἑσπέρας τῆς Δευτέρας, 3 Ἰουνίου 2019, ὁ Σεβασμιώτατος ἐτέλεσε Θεία Λειτουργία στὸν Ἱερὸ Καθεδρικὸ Ναὸ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου καὶ ἐδεήθη ἰδιαιτέρως ὑπὲρ φωτισμοῦ καὶ ἐνδυναμώσεως τῶν ὑποψηφίων μαθητῶν τῶν Πανελληνίων καὶ προαγωγικῶν ἐνδοσχολικῶν ἐξετάσεων.

στατοῦντος τοῦ ἐπιχωρίου Μητροπολίτου Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς κ. Παντελεήμονος, συμπαραστατουμένου ὑπὸ τοῦ ἱεροῦ Κλήρου, παρουσίᾳ πλήθους ἐνθουσιῶντος λαοῦ.

Η ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΜΥΡΟΦΟΡΩΝ

Τὴν Κυριακὴ τῶν Μυροφόρων, 12 Μαΐου 2019, ὁ Σεβασμιώτατος ἱερούργησε στὸν Ἱερὸ Ναὸ Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης Θρυλορίου, ὅπου ἐτέλεσε τὸ τεσσαρακονθήμερο μνημόσυνο τοῦ μακαριστοῦ Ἀρχιεπισκόπου Αὐστραλίας κυροῦ Στυλιανοῦ, ἀνέγνωσε δὲ τὴν εὐχαριστήριον ἐπιστολὴν τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου εἰς τὴν ἀποσταλεῖσαν συλλυπητήριον τοιαύτην τοῦ Μητροπολίτου μας κ. Παντελεήμονος καὶ μετέφερε τὰ δέοντα εἰς τὸν ἐν Θρυλορίῳ Ροδόπης διαβιοῦντα μετὰ τῆς οἰκογενείας του ἕν ἐκ τῶν κατὰ σάρκα ἀδελφῶν τοῦ ἐκλιπόντος κ. Βαρδῆν Χαρκιανάκην.

Ἐν συνεχείᾳ, ὁ Ποιμενάρχης μας μετέβη εἰς τὸ Ἡρῶον τῆς Ξυλαγανῆς, ὅπου ἐτέλεσε ἐπιμνημόσυνον δέησιν ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν 29 φονευθέντων Ξυλαγανιωτῶν ὑπὸ τῶν Βουλγάρων τὴν 9ην Ἀπριλίου 1944.

Ἀκολούθως, ὁ Μητροπολίτης μας κ. Παντελεήμων εὐλόγησε τὴν ἔναρξιν τοῦ 2ου ἀγῶνος δρόμου μὲ τίτλον: «ΤΟ ΜΟΝΟΠΑΤΙ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ» μὲ προορισμὸν τὴν Ἱερὰν Μονὴν Παναγίας Φανερωμένης Βαθυρρύακος, ὅπου ἐπιβράβευσε τοὺς συμμετέχοντας, προσέφερε ἀναμνηστικά, εὐχαρίστησε τὸν πολλὰ κοπιάσαντα κ. Ἐμμανουὴλ Γαλανάκην, τὰ Μέλη τοῦ Γραφείου Ἐσωτερικῆς καὶ Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, καθὼς καὶ τὶς τοπικὲς Ἀρχές.

ΥΠΟΔΟΧΗ ΤΗΣ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΥ ΕΙΚΟΝΟΣ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΤΗΣ ΦΑΝΕΡΩΜΕΝΗΣ – ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΤΗΣ ΘΡΑΚΗΣ

Τὸ πρωῒ τῆς Δευτέρας, 13 Μαΐου 2019, ἐκκίνησαν οἱ ἑορταστικὲς ἐκδηλώσεις τῆς 99ης ἐπετείου τῶν Ἐλευθερίων τῆς Θράκης μὲ τὴν ἐπίσημον ἔπαρσιν τῆς Ἱστορικῆς Σημαίας στὸν χῶρο τοῦ Ἡρώου τῆς πόλεως.

Τὸ ἀπόγευμα τῆς ἰδίας ἡμέρας, ἔμπροσθεν τοῦ Ἱεροῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Κομοτηνῆς ἔλαβε χώρα ἡ ὑποδοχὴ τῆς θαυματουργοῦ Ἱερᾶς Εἰκόνος τῆς Παναγίας Φανερωμένης ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Βαθυρρύακος καὶ ἐσχηματίσθη πομπὴ διὰ τῶν κεντρικῶν ὁδῶν, ἡ ὁποία κατέληξε στὸν Ἱερὸν Καθεδρικὸν Ναὸν Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου, ὅπου ἐτελέσθη ἡ ἀκολουθία τοῦ πανηγυρικοῦ ἑσπερινοῦ, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Σερρῶν καὶ Νιγρίτης κ. Θεολόγου, ὅστις ἐκήρυξε τὸν Θεῖον λόγον, καὶ συγχοροστατούντων τῶν

ως κατέληξε στὸν Ἱερὸ Ἐνοριακὸ Ναὸ τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας Κομοτηνῆς καὶ ἐκκίνησε ἡ ἀκολουθία τοῦ ἑσπερινοῦ.

Ὁ Σεβασμιώτατος, πρὸ τῆς ἀπολύσεως, ἐτίμησε μὲ τὸ μετάλλιον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως τὸν εὐεργέτην Αὐτῆς κ. Δημήτριον Κατῆν, ἀκολούθως ἀπηύθυνε πρὸς πάντας τὸν Ἀναστάσιμον χαιρετισμὸν καὶ διένειμε τὰ καθιερωμένα πασχαλινὰ κόκκινα αὐγά.

Η ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

Τὴν Κυριακὴ τοῦ Πάσχα, 28 Ἀπριλίου 2019, ὁ Σεβασμιώτατος ἐχοροστάτησε κατὰ τὴν ἀκολουθίαν τοῦ ἑσπερινοῦ στοὺς πανηγυρίζοντας Ἱεροὺς Ναοὺς Ἁγίου Γεωργίου Συκορράχης καὶ Χαμηλοῦ, ὅπου ὡμίλησε ἐπικαίρως.

Τὴν Δευτέρα τῆς Διακαινησίμου, 23 Ἀπριλίου 2019, ὁ Σεβασμιώτατος ἱερούργησε στὸν Ἱερὸ Ναὸ Ἁγίου Γεωργίου Κομοτηνῆς, ὅπου ἀνεφέρθη στὸ Μυστήριο τῆς Ἀναστάσεως καὶ στὸ μαρτύριο τοῦ ἑορταζομένου Ἁγίου.

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΑΓΙΟΥ ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΠΕΡΙΘΕΩΡΙΟΥ ΣΤΗΝ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥΠΟΛΗ

Τὴν Παρασκευὴ τῆς Διακαινησίμου, 3 Μαΐου 2019, ἐτελέσθη στὴν Ἀναστασιούπολη, ὅπου τὰ ἐρείπια τοῦ ναοῦ τῆς πάλαι ποτὲ διαλαμψάσης Ἐπισκοπῆς Περιθεωρίου, ἡ ἀκολουθία τοῦ μεθέορτου ἑσπερινοῦ ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ Ἁγίου Θεοφάνους Ἐπισκόπου Περιθεωρίου, χορο-

ἐνῶ ἀπαριθμῶνται τρεῖς Ἕλληνες γιατροὶ (ἕνας ἐξ αὐτῶν τῆς Δημαρχίας) καὶ τέσσερις φαρμακοποιοὶ (τρεῖς Ρωμιοὶ κι ἕνας Ἀρμένιος).

Ἐξ ἀπόψεως ἐμπορικῆς δραστηριότητος, τὰ εἰσαγόμενα προϊόντα ἦσαν πρωτίστως βιομηχανικὰ εἴδη προελεύσεως ἀγγλικῆς, γαλλικῆς καὶ γερμανικῆς. Στὰ ἐξαγώγιμα στὸ ἐξωτερικὸ ἀλλὰ καὶ διακινούμενα στὴν ἐσωτερικὴ ὀθωμανικὴ ἀγορὰ εἴδη, συγκαταλέγονταν: δημητριακά, κουκούλια, καπνός, καρύδια, ἀκατέργαστα δέρματα αἰγοπροβάτων, γοῦνες, σταφύλια, ξυλοκάρβουνο, ἄλευρα, σπόροι, μουλάρια, μελισσοκέρι, μάλλινα ὑφάσματα καὶ κρασιά.

Σ' ὅλην αὐτὴν τὴν διαμετακόμιση τῶν ἐμπορευμάτων ἐξόχως σημαίνοντα ρόλο ἔπαιξε κι ἡ διέλευση ἀπ' τὶς παρυφὲς τῆς πόλεως τοῦ Ἑνωτικοῦ Σιδηροδρόμου Θεσσαλονίκης-Κωνσταντινουπόλεως, ποὺ πολλαπλασίασε τὶς ποσότητες τῶν μεταφερόμενων προϊόντων. Στὸν τομέα τῶν ἐμπορικῶν συναλλαγῶν τῆς Κομοτηνῆς στὴν *Ἐπετηρίδα τῆς Ἀνατολῆς* ἀναφέρεται μία πολὺ σημαντικὴ ἐτήσια ἐμποροπανήγυρη, ἑκάστη Κυριακὴ τῶν Βαΐων, μὲ τὶς μέσες συναλλαγὲς αὐτῆς ν' ἀνέρχονται στὶς 450.000 φράγκα. Σ' ὅ,τι ἀφορᾶ τὴν μεταποίηση, καταγράφονται δύο ἀλευροβιομηχανίες κι ἕνας ἀτμόμυλος, ἕνα σαπωνοποιεῖο ὡς καὶ 3 οἰνοποιεῖα ρωμέικης ἰδιοκτησίας κι ἕνα ἑβραϊκῆς.

Ἡ παραπάνω εὐημερία τερματίστηκε βιαίως κι ἀνεπιστρεπτὶ μὲ τοὺς Βαλκανικοὺς πολέμους (1912-1913), ἐνῶ μὲ τὴν Συνθήκη τοῦ Βουκουρεστίου (1913) ὁλόκληρη ἡ δ. Θράκη ἐπιδικάστηκε στὴν Βουλγαρία. Ἀμέσως μετὰ τὴν ἐγκατάσταση τῶν βουλγαρικῶν ἀρχῶν ὑλοποιήθηκε ἕνα συστηματικὸ πρόγραμμα ἐκβουλγαρισμοῦ τῆς ἐπαρχίας (συνεπείᾳ τῶν σφοδρῶν ἐθνικιστικῶν συγκρούσεων στὰ Βαλκάνια), γιὰ τὸ ὁποῖο ἔχουν γραφεῖ πολλὰ καὶ γι' αὐτὸ θὰ ἐπικαλεστοῦμε ἐπιλεκτικὰ μόνον ἕνα γαλλικὸ δημοσίευμα, τῆς ἐφημερίδος *L' Ouest-Eclair* (26/12/1913) μὲ τίτλο: «Οἱ αὐθαιρεσίες τῆς βουλγαρικῆς διοίκησης», ποὺ διεκτραγωδεῖ τὴν διαμορφωθεῖσα κατάσταση: «[...] Οἱ ἐκπρόσωποι τῶν ἑλληνικῶν πληθυσμῶν τῆς δυτικῆς Θράκης ἦλθαν, γιὰ νὰ ἐπιδώσουν στοὺς ἐκπροσώπους τῶν Μεγάλων Δυνάμεων λεπτομερὲς ὑπόμνημα σχετικὰ μὲ τὶς ὑπερβάσεις τῆς βουλγαρικῆς διοίκησης. Τὰ γεγονότα ποὺ ἀναφέρονται στὸ κείμενο, διαψεύδουν ὀδυνηρὰ τὴν ἐπίσημη διακήρυξη